

R O M A N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr. 334

Dosar nr. 4374/1/2012

Ședința publică de la 24 ianuarie 2013

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- magistrat asistent

S-a luat în examinare contestația în anulare formulată de SC .X. SRL .X. împotriva Deciziei nr. .X. din 5 aprilie 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă contestatoarea SC .X. SRL .X., reprezentată prin avocat X, cu delegație la dosar, lipsind intimații Ministerul Finanțelor Publice și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că s-a depus la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar și întâmpinare din partea intimatei Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., prin care se invocă excepția inadmisibilității contestației in anulare.

Se depune la dosar practică judiciară din partea reprezentantului contestatoarei.

Înalta Curte, constatând că nu mai sunt chestiuni prelabile de discutat, acordă cuvântul părților prezente în asupra excepției inadmisibilității contestației in anulare invocată prin întâmpinare și pe contestație.

Apărătorul contestatoarei solicită respingerea excepției inadmisibilității contestației in anulare ca nefondată.

Pe fondul contestației susține cererea formulată, solicitând anularea deciziei nr. .X./5.04.2010 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție și trimiterea cauzei spre rejudecare către instanța de fond, Curtea de Apel .X..

Apreciază soluția instanței de fond ca fiind nelegală și netemeinică, cu încălcarea dispozițiilor art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța necomunicând părților cererea modificată a acțiunii.

Mai arată reprezentatul contestatoarei că instanța nu a soluționat fondul cauzei, respingând capătul de acțiune privind anularea Deciziei nr. X/17.03.2010 ca tardiv formulat.

A precizat că în drept, contestația în anulare este întemeiată pe dispozițiile art 318 alin. (1) și art 317 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură civilă.

Înalta Curte, în temeiul art.150 din Codul de procedură civilă, reține cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE,

Asupra contestației în anulare de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Circumstanțele cauzei.

Prin acțiunea înregistrată sub nr.X/2/2010 pe rolul Curții de Apel .X. - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în data de 07.09.2010, reclamanta S.C. .X. SRL, a solicitat în contradictoriu cu pârâții Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., anularea Deciziei nr.X din 17.12.2009, pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, prin care a fost obligată la plata sumei de X RON (reprezentând .X. RON - datorie vamală pentru dreptul de utilizare înscris pe factura externă și .X. RON - penalități); anularea Procesului verbal de control nr. .X. din 17.12.2009 încheiat la sediul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., prin care s-au stabilit aceste sume de plată, de către Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală, suspendarea executării Deciziei nr. .X./17.12.2009.

La termenul de judecată din data de 7.03.2012 reclamanta a precizat că înțelege să conteste și Decizia nr.X din 17.03.2010 prin care i-a fost soluționată contestația administrativă.

Prin Sentința nr..X. din 21 martie 2011 Curtea de Apel .X. a respins ca inadmisibile capetele 1 și 2 ale acțiunii introductive, astfel cum a fost formulată de reclamanta S.C. .X. SRL în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală, și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., privind anularea Deciziei nr. X din 17.12.2009 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și respectiv anularea procesului verbal de control nr.X. din 17.12.2009, a respins cererea de suspendare a executării Deciziei nr.X din 17.12.2009, ca rămasă fără obiect, a respins capătul de acțiune precizat, privind anularea Deciziei nr. X/17.03.2010 de soluționare a contestației, ca tardiv formulat.

Referitor la excepția inadmisibilității acțiunii inițiale, Curtea a reținut că cererea de anulare a Deciziei nr. X./17.12.2009 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și a Procesului - verbal de control adresată direct instanței de contencios administrativ este inadmisibilă.

S-a apreciat că ceea ce poate fi atacat în fața instanței de contencios administrativ este doar decizia de soluționare a contestației, lucru pe care societatea comercială reclamantă l-a făcut prin precizarea/completarea, formulată oral, la termenul din 07.03.2011 în fața Curții de Apel X..

Prin urmare, Curtea a reținut că societatea comercială reclamantă și-a completat acțiunea la termenul din 07.03.2011 și cu capătul de cerere referitor la anularea Deciziei nr. X/17.03.2010 privind soluționarea contestației formulată împotriva Deciziei nr. X./17.12.2009.

Pe de altă parte, Curtea nu a putut lua în considerare „mențiunea” adăugată în afara cadrului procesual de pe cererea de chemare în câta vreme, din copia acțiunii inițiale primită de pârâte, această mențiune nu se regăsește.

Referitor la excepția tardivității/ prescripției, Curtea a reținut că, societatea comercială reclamantă, la termenul din 07.03.2011 și-a completat acțiunea inițială cu un nou capăt de cerere, prin care a solicitat și anularea Deciziei nr. X din 17.03.2010, prin care a fost soluționată contestația formulată împotriva Deciziei nr. X./17.12.2009.

Decizia nr. X/2010 a fost comunicată prin poștă reclamantei la data de 23.03.2010, fiind înregistrată în evidențele societății sub nr. X/23.03.2010.

În cauză cererea de anulare a Deciziei nr. X/2010 a fost formulată în ședința din 07.03.2011, cu nerespectarea termenului legal de 6 luni prevăzut de art. art. 218 alin.2 Cod procedură fiscală, cu trimitere la dispozițiile art.11 alin. (1) litera a) din Legea nr.554/2004: (1)Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ

În ceea ce privește cererea de suspendare, s-a apreciat că în raport de soluția adoptată și de solicitarea societății comerciale reclamante de suspendare a executării actelor administrative fiscale până la soluționarea definitivă a contestației, este rămasă fără obiect.

Prin motivele de recurs formulate împotriva Sentinței nr. X/21.03.2011 a Curții de Apel X., reclamanta contestatoare a precizat că în mod greșit s-a constatat că nu a contestat Decizia nr.X/2010 emisă de A.N.A.F. ; că in mod greșit a respins instanța de fond capetele 1 și 2 ale acțiunii ca fiind inadmisibile; precum și că in mod greșit a respins ca tardivă cererea de anulare a Deciziei nr.X/2010, din moment ce această cerere a fost formulată odată cu celelalte două capete ale acțiunii.

Prin Decizia nr. .X. din 5 aprilie 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal s-a respins recursul declarat de S.C. „.X.” SRL împotriva Sentinței nr..X. din 21 martie 2011 a Curții de Apel .X. – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de recurs a reținut că pe prima pagină a acțiunii (fila 2 din dosarul de fond), sub cuvântul *CONTESTAȚIE*, apare o mențiune adăugată cu un pix, cu litere mari de tipar „Împotriva Deciziei nr.X/2000”, după care urmează ceva ce poate constitui o semnătură, dar nu a persoanei care a semnat cererea de chemare în judecată.

S-a mai constatat că în cuprinsul Încheierii din data de 7.03.2011 nu apare nicio referire la mențiunea adăugată cu pixul în cererea de chemare în judecată, ceea ce demonstrează că aceasta a fost executată în condiții extraprocesuale precipitate, concluzie întărită și de împrejurarea că în conținutul acțiunii nu există nicio solicitare referitoare la Decizia nr..X./2010.

Astfel, a apreciat instanța de recurs că situația reținută de instanța de fond este temeinică și legală, societatea comercială cerând prin acțiune exclusiv anularea Deciziei nr.X/2009 și a procesului-verbal nr..X./2009, cerere inadmisibilă în raport cu dispozițiile art.205 și art.218 alin.(2) din Codul de procedură fiscală.

În ceea ce privește excepția de tardivitate a cererii de anulare a Deciziei nr.X/2010 formulată ca o completare a acțiunii la data de 7.03.2011, soluția instanței de fond este legală din moment ce această decizie fusese comunicată recurentei-reclamante la data de 23.03.2010, fiind înregistrată în evidențele sale sub nr..X.din 23.03.2010, ceea ce reprezintă o încălcare a termenului de 6 luni care rezultă din interpretarea art.218 alin.(2) Cod procedură fiscală și art.11 alin.(1) lit.a) din Legea nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Motivele și temeiul juridic al contestației în anulare promovată.

Împotriva deciziei nr. .X. din 5 aprilie 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal a formulat contestație în anulare contestatoarea reclamantă SC .X. SRL.

În motivarea contestației s-a arătat că sentința civilă nr. .X./21.03.2011 a Curții de Apel .X. este nelegală și netemeinică, instanța de fond încălcând dispozițiile art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă, întrucât nu a dispus comunicarea între termenele din data de 7 martie 2011 și 14 martie 2011 a concluziilor și a cererii de modificare a acțiunii.

A mai arătat contestatoarea că la data de 7 martie 2011, dată considerată prima zi de înfățișare, a fost completată în scris contestația de către apărătorul reclamantei cu, Decizia nr. .X./17.03.2010 fiind atacată pe data de 7 septembrie 2010, în termenul legal de 6 luni de către contestatoarea.

Pentru aceste motive a solicitat admiterea contestației în anulare, anularea deciziei instanței de recurs și trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond.

În drept contestația a fost întemeiată pe dispozițiile art. 318 alin. (1) și art. 317 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă.

Prin întâmpinarea formulată, intimata Direcția Generală pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a solicitat respingerea contestației în anulare, în principal ca inadmisibilă și în subsidiar ca neîntemeiată.

Considerentele și soluția asupra contestației în anulare.

Contestația în anulare de față, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, față de temeiurile de drept invocate și raportat la motivele înfățișate de contestatoare, în considerarea celor ce urmează:

În conformitate cu dispozițiile art. 317 alin.1 pct.1 și 2 Cod procedură civilă „Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii, când hotărârea a fost dată de judecători cu încălcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență, numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului”.

Potrivit aliniatului 2 al aceluiași articol: „contestația poate fi primită pentru motivele mai sus-arătate, în cazul când aceste motive au fost invocate prin cererea de recurs, dar instanța le-a respins pentru că aveau nevoie de verificări de fapt sau dacă recursul a fost respins fără ca el să fi fost judecat în fond”.

Cu alte cuvinte, prin această cale de atac se urmărește repararea neregularităților evidente privind actele de procedură, în afara problemelor de fond legate de probele administrate și a stării de fapt la care se referă litigiul.

Verificând susținerile contestatoarei, Înalta Curte constată pe de o parte, că aceasta vizează o presupusă încălcare a dispozițiilor art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de către instanța de fond, față de necomunicarea părților adverse a modificării acțiunii, și care nu se încadrează în textul prevăzut de art. 317 alin. (1) Cod procedură civilă, iar pe de altă parte că această neregularitate nu a fost invocată nici în fața instanței de fond, la termenele următoare și nici prin motivele de recurs.

Contestația în anulare specială este concepută ca o cale extraordinară de retractare creată de lege doar pentru remedierea unor greșeli materiale, ce poate fi exercitată doar pentru motivele limitativ și strict prevăzute de lege și care nu presupune o rejudecare a recursului.

Reglementând contestația în anulare specială, art.318 Cod procedură civilă prevede că hotărârile instanței de recurs mai pot fi atacate prin această cale extraordinară de atac când dezlegarea dată este rezultatul unei erori materiale

sau când instanța, respingând recursul sau admițându-l numai în parte, a omis din greșală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare, ori Înalta Curte constată că textul de lege este formal invocat de către contestatoare, fiind formulate critici care nu constituie nici „erori materiale” și nici „omisiuni” în cercetarea vreunui caz de casare.

Prin urmare, față de toate considerentele expuse, va fi respinsă contestația în anulare întemeiată pe dispozițiile art.317 alin.1 pct.1 și 2 și art.318 din Codul de procedură civilă, ca inadmisibilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge contestația în anulare formulată de SC .X. SRL .X. împotriva Deciziei nr. .X. din 5 aprilie 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal, ca inadmisibilă.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 24 ianuarie 2013.

X

X